

جهان ادب و هنر

کلاوس اشتریگل، کارگردان فیلم، می‌کوشد تا با اشاراتی به شعر و زندگی فروغ و مرگ نابهنگامش، و با آوردن صحنه‌هایی از فیلم «خانه سیاه است» در فیلم خود، زندگی حسین منصور را که به افسانه پریان می‌ماند، بطور موازی در گذشته و حال، و در سرزمینی بیگانه، بررسی کند.

در فیلم «ماه، خورشید، گل، بازی»، فروغ فرخزاد، حسین منصور، ابراهیم گلستان، و فرزانه میلانی شرکت دارند.

پس از نمایش فیلم، جلسه بحث و گفتگو نیز با حضور هما سرشار، نویسنده و روزنامه نگار، ماندانا زندیان، شاعر و نویسنده، و حسن فیاد برگزار شد.

شایان ذکر است تعداد محدودی از DVD فیلم «ماه، خورشید، گل، بازی» به بهای ۳۰ دلار به فروش می‌رسد. علاقه‌مندان می‌توانند برای تهیه آن و کسب آگاهی بیشتر با تلفن ۸۸۴۶-۶۶۷-۸۱۸ یا به وسیله پست الکترونی aol.com@filmsociety7 تماس بگیرند یا به وب سایت www.filmsociety7.org مراجعه کنند.

کانون فیلم

ماه، خورشید، گل، بازی» در کانون فیلم

نودمین برنامه «کانون فیلم» زیر نظر حسن فیاد و با همکاری یاران کانون، یکشنبه ۶ ماه دسامبر ۲۰۰۹، در محل کانون فیلم، برگزار شد. در این برنامه ابتدا فیلم «ماه، خورشید گل بازی» نمایش داده شد.

فروغ فرخزاد در زمانی به فیلمسازی روی می‌آورد که سه مجموعه شعر «اسیر»، «دیوار»، و «عصیان» را منتشر کرده، از همسرش پرویز شاپور جدا شده، و پس از چند ماه سفر به ایتالیا و آلمان، به ایران بازگشته و در سازمان فیلم گلستان مشغول به کار شده است.

ادگار آلن پو رکورد فروش را شکست

یک نسخه نایاب اولین کتاب شعر ادگار آلن پو، نویسنده و شاعر بلند آوازه آمریکایی، ماه گذشته در یک حراج به قیمت ۶۶۲ هزار دلار به فروش رفت و رکورد قبلی فروش کتاب‌های نایاب ادبی را شکست. رکورد قبلی همین کتاب که بیست سال پیش به فروش رفت، ۲۵۰ هزار دلار بود.

کمپانی کریستی که نسخه کتاب «تمرین و اشعار دیگر» پو را در شهر نیویورک به حراج گذاشته بود، پیش بینی می‌کرد که این نسخه نایاب بین ۵۰۰ تا ۷۰۰ هزار دلار به فروش خواهد رسید. این کتاب چهل صفحه‌ای پو در سال ۱۸۲۷ در پنجاه نسخه چاپ و منتشر شد که قط ۱۲ نسخه از آن به جای مانده است. شعرهای این کتاب را پو چندی پس از کوچیدن به بوستون سروده بود. پو از شعرا و نویسندگان نابغه‌ای بود که در ننگدستی زیست و سرانجام در کنج خیابانی درگذشت.

فروغ، به پیشنهاد ابراهیم گلستان، اما با شهادت، آگاهی و ایثار، برای مطالعه تهیه فیلمی درباره جذامی‌ها در بهار سال ۱۳۴۱ به تبریز سفر می‌کند و در پاییز همان سال، طی سفری دوازده روزه به تبریز، فیلم «خانه سیاه است» - یک شعر سینمایی - به سفارش «جمعیت کمک به جذامیان» می‌سازد. در زمستان سال ۱۳۴۲، یک سال بعد، فروغ جایزه بهترین فیلم مستند فستیوال «اوبرهاوزن» را برای فیلم «خانه سیاه است» دریافت می‌کند. همچنانکه این فیلم نام فروغ را در جهان بر سر زبان‌ها می‌اندازد، زندگی و دنیای کوچک پسر خردسالی را هم که فروغ با او در کلاس درس جذامخانه آشنا می‌شود و تصمیم می‌گیرد او را به فرزندی بپذیرد، بکلی دگرگون می‌کند؛ پسری که وقتی معلم از او در کلاس درس می‌پرسد: «اسم چن تا چیز قشنگ را بگو.» شاگرد جواب می‌دهد: «ماه، خورشید، گل، بازی». نام این پسر حسین منصور است. حالا او رادر فیلم «ماه، خورشید، گل، بازی» می‌بینیم که در مونیخ زندگی می‌کند، شعر می‌گوید، ترجمه می‌کند، گیتار می‌نوازد، با سگش و بچه‌های محل بازی می‌کند، و مهمتر از همه، سرگرم ترجمه اشعار فروغ به زبان آلمانی و نوشتن کتابی درباره اوست.

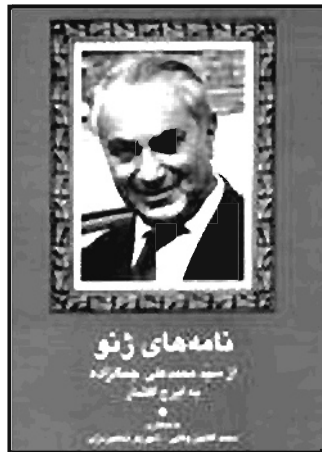
خوزه امیلیو پاچکو برنده جایزه سروانتس

وزیر فرهنگ اسپانیا ماه گذشته اعلام کرد که جایزه سروانتس، معتبرترین جایزه ادبی دنیای اسپانیایی زبان، به شاعر و نویسنده مکزیکی، خوزه امیلیو پاچکو اهدا شده است. خوزه آنتونیو رادریگوز، عضو هیأت داوران جایزه سروانتس و نماینده آکادمی سلطنتی اسپانیا گفت: «ما پاچکو را نماینده کل زبان اسپانیایی می‌شناسیم. او شاعری استثنائی و بلند آوازه است که در شعرهایش از مسائل روزمره با عمق و آزادی اندیشه، در شعر هایش صحبت می‌کند و توانائی این را دارد که دنیای خاص خودش را خلق کند و در صورت لزوم، از واقعیت بطور ریشخند آمیزی، فاصله بگیرد. استفاده او از زبان، پاک و منزه است. «پاچکو» که هفتاد سال دارد، از شعراء و نویسندگان پیشرو مکزیک و یکی از نمایندگان برجسته نسل روشنفکری است که در دهه های پنجاه و شصت بوجود آمد.

نامه های ژنو: از سید محمد علی جمالزاده به ایرج افشار

این کتاب مجموعه ۳۵۵ نامه از سید محمد علی جمالزاده به ایرج افشار است که با همکاری محمد افشین وفائی و شهریار شاهین دژی منتشر شده است. استاد ایرج افشار درباره علت انتشار این نامه ها می‌نویسد: «چون از لابه لای آن ها آگاهی های زیادی درباره آندیشه فرهنگ دوستی و نوشته های متعدد او (جمالزاده) به دست آمدنی است، چاپ می‌شود...» نامه های این مجموعه،

آگاهی های ارزشمند و مفیدی درباره جریان های فرهنگی در ایران، از سال ۱۳۳۰ خورشیدی به بعد، در اختیار علاقه مندان قرار می دهد. علاوه بر آن، این نامه ها، پرونده ای است از حالات و گرفتاری های شخصی و افکار و عقاید فرهنگی و ملی جمالزاده. نخستین نامه در روز اول ماه مه سال ۱۹۵۰ (۱۱ اردیبهشت ۱۳۲۹ خورشیدی) و آخرین نامه در تاریخ هفده اکتبر ۱۹۹۴ (۲۵ مهر ۱۳۷۳) نوشته شده است. پیوست های این مجموعه شامل نامه ها و مطالب گوناگونی است که اکثر آن ها برای نخستین بار منتشر می‌شود

آخرین زمان ناباکوف در روسیه

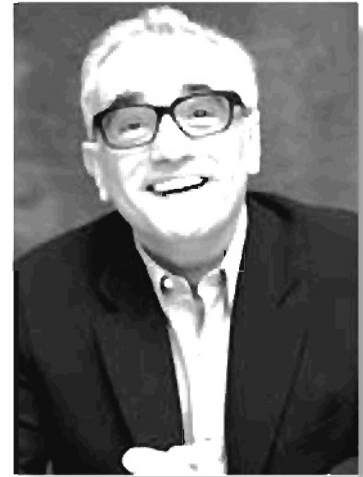
آخرین زمان ناباکوف ماه گذشته در روسیه به دوزبان روسی و انگلیسی به معرض فروش گذاشته شد. این زمان که The Original of Laura نام دارد بین سال های ۱۹۷۵-۱۹۷۷ در آخرین

سال های زندگی ناباکوف نوشته شده است. نسخه انگلیسی این زمان که ناباکوف به صورت فهرست برگه ای نوشته است و همچنین نسخه روسی آن که به صورت متن ماشین شده است، هر دو در موزه ناباکوف واقع در سنت پترزبورگ به نمایش گذاشته شده است. ناباکوف وصیت کرده بود که این زمان را بر مزارش بسوزانند اما دیمیتری، پسرش تصمیم گرفت آن را چاپ و منتشر کند. وی در مقدمه کتاب نوشته است که پدرش، بی شک، با این تصمیم او مخالفت نمی کرد.

مارتین اسکورسیسی و جایزه سیسیل به دومیل

مارتین اسکورسیسی، کارگردان نامدار آمریکائی، امسال، در شصت و هفتمین سال جوایز گوی زرین، طی مراسمی در ۱۷ ژانویه سال ۲۰۱۰، جایزه افتخاری سیسیل به دومیل را برای خدمات شایسته اش به هنر سینما دریافت خواهد کرد. اسکورسیسی تاکنون دو بار به دریافت جایزه گوی زرین از سوی انجمن خبرنگاران خارجی نیویورک نائل شده است. یک بار برای فیلم «در گذشتگان» که سرانجام جایزه اسکاری هم نصیب او کرد و بار دیگر برای فیلم «دارودسته های نیویورکی». اسکورسیسی، علاوه بر این، از سوی این انجمن، چهار بار نیز نامزد بهترین کارگردان سال برای فیلم های «کازینو»، «عصر معصومیت»، «دوستان خوب»، و «گاو خشمگین» شده است.

مارتین اسکورسیسی در سال ۱۹۴۲ در نیویورک به دنیا آمد و در محله ایتالیائی-آمریکایی پائین شهر نیویورک

بزرگ شد این محله، بعد ها الهامبخش بعضی از فیلم‌هایش شد. اسکورسیسی لیسانس خود را در سال ۱۹۶۴ و فوق لیسانس را در سال ۱۹۶۶ از مدرسه سینمایی دانشگاه نیویورک دریافت کرد و برای فیلم‌های کوتاهی که در این دوره ساخت، جوایز متعددی به دست آورد. اسکورسیسی در سال ۱۹۶۸ اولین فیلم

سینمایی خود را بنام «چه کسی در خانه ام را می زند؟» ساخت که بسیار مورد توجه و تحسین علاقه مندان سینما قرار گرفت. در سال ۱۹۷۰ به عنوان دستیار و مونتور فیلم «وود استاک» به کار خود ادامه داد اما با فیلم سینمایی «خیابان‌های بی ترحم» وارد حرفه فیلم سازی در هالیوود شد. اسکورسیسی از آن پس تاکنون فیلم‌های بسیاری ساخته و جوایز متعددی دریافت کرده است. او یکی از حامیان برجسته ترمیم و حفاظت فیلم‌های تاریخ سینماست و در حال حاضر ریاست سازمان «بنیاد فیلم» را هم به عهده دارد. اسکورسیسی، فرنیسیس فورد کاپولا، استیون اسپیلبرگ، براین دویالما، و جورج لوکاس از پنج تن سینماگران تحصیلکرده هالیوود هستند که بخشی از تاریخ سینمای آمریکا و جهان را به خود اختصاص داده اند.

فصل جوایز سینمایی هالیوود

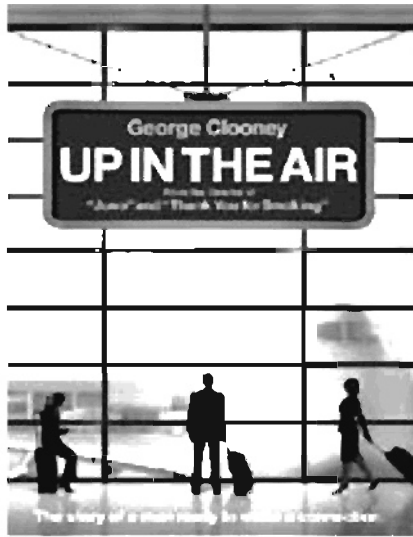
فصل جوایز سینمایی هالیوود هر سال در نیمه اول ماه دسامبر با اعلام جوایز «هیأت ملی پژوهشگران سینما» آغاز می‌شود و چند ماه بعد - امسال در روز یکشنبه هفتم ماه مارچ سال ۲۰۱۰ - با اعطای جوایز مهم و معتبر اوسکار پایان می‌پذیرد.

جوایز «هیأت ملی پژوهشگران سینما» پیوسته آغازگر مبارزات تبلیغاتی فیلم‌ها و استودیوها بوده و در معرفی بهترین فیلم‌ها، کارگردان‌ها و هنرپیشگان و سناریست‌ها نقش مهمی ایفا کرده است. امسال جایزه بهترین فیلم سال این انجمن به فیلم Up in the Air ساخته جیسون ریتمن تعلق گرفت اما جایزه بهترین کارگردان را کلینت ایستوود برای فیلم Invictus از آن خود کرد. جایزه بهترین هنرپیشه مرد در نقش اول مشترکاً به مورگان فریمن و جورج کلونی برای فیلم‌های Invictus و Up in the Air اختصاص یافت در حالی که جایزه بهترین هنرپیشه زن به کاری مولیگان، هنرپیشه جوان و تازه کار اما با استعداد انگلیسی برای بازی در فیلم جالب An Education اهداء شد.

پس از اعلام جوایز «هیأت ملی پژوهشگران سینما» معمولاً «انجمن منتقدان سینمایی لس آنجلس» و «انجمن منتقدان سینمایی

نیویورک» یکی پس از دیگری در فاصله چند روز جوایز خود را اعلام می‌کنند که از اهمیت زیادی برخوردارند. امسال، این دو انجمن سینمایی جایزه بهترین فیلم را به فیلم The Hurt Locker و جایزه بهترین کارگردان سال را به کترین بیگلو، کارگردان این فیلم اهداء کردند. جایزه بهترین هنرپیشه مرد از سوی «انجمن منتقدان سینمایی لس آنجلس» به جف بریجز برای بازی در فیلم Crazy Heart تعلق گرفت و جایزه بهترین هنرپیشه زن به یولاند مورو برای بازی در فیلم Seraphine اهداء شد. در حالی که جایزه «انجمن منتقدان سینمایی نیویورک» در این دو طبقه بندی به جورج کلونی برای بازی در فیلم Up in the Air و مریل استریپ برای بازی در فیلم Julie and Julia تعلق گرفت.

هرچند جوایز این انجمن‌ها چندان با سلیقه و نظر اعضای آکادمی علوم و هنرهای سینما هماهنگی ندارد ولی نباید از نظر دور داشت که در دو سال گذشته، فیلم‌های «جانی برای پیر مردان نیست» و «زاغه نشین ملیونر» که از برندگان جوایز «هیأت ملی پژوهشگران سینما» بودند، هر دو سرانجام به جوایز متعددی در طبقه بندی‌های مختلف اسکار نائل شدند.

با این همه، جوایز گوی زرین «انجمن خبرنگاران هالیوود» و انتخاب بهترین فیلم‌ها و کارگردانان و هنرپیشگان این انجمن با سلیقه و نظر اعضای آکادمی علوم و هنرهای سینما هماهنگی بیشتری دارد. گرچه کلینت ایستوود به عنوان بهترین کارگردان سال از سوی این انجمن نامزد جایزه گوی زرین شده است اما فیلم او موسوم به Invictus از سوی این انجمن به عنوان یکی از بهترین فیلم‌های سال انتخاب نشده است. این تضاد و تناقض پیوسته در اغلب طبقه بندی‌های نامزد های جوایز گوی زرین و حتی اسکار نیز به چشم می‌خورد و معلوم نیست چرا کسی که کارگردان و خالق اصلی فیلم است، اغلب

خانه چارلی چاپلین در ژنو موزه می‌شود

ماه گذشته یکی از فرزندان چارلی چاپلین سینماگر و بازیگر نابغه، اعلام کرد که آخرین خانه چاپلین در سوئیس به صورت موزه دائمی چاپلین در خواهد آمد. این محل، بی شک، زیارتگاهی خواهد شد برای علاقه مندان چاپلین که کاراکتر «مردک خانه بدوش» را با بازی در آثار سینمایی خود جاودانه ساخت. این اولین موزه ای است که رسماً از سوی خانواده چاپلین و با نظارت آن ها به وجود خواهد آمد و صرفاً به چاپلین، این بازیگر افسانه ای تعلق خواهد داشت. این موزه دو دهه ای است که در دست طرح ریزی و ساختمان است و پیش

بینی می‌شود که طی دو سال آینده به اتمام رسد و گشایش یابد. در این موزه علاوه بر کلیه اشیاء و لوازم کار چاپلین، فیلمی به نمایش گذاشته خواهد شد که بر آمدن چاپلین را از زمان بازی در موزیک هال ها و شکوفائی اش را به صورت هنرپیشه ای جهانی در سینمای صامت و پس از آن بررسی خواهد کرد. چاپلین که

فیلم های کلاسیک او «مهاجر»، «روشنائی های شهر» و «دیکتاتور بزرگ» بخشی از شاهکارهای تاریخ سینماست، در اوج بگیر و بنند مکار تیسیم در آمریکا، از کار در این کشور محروم و در سال ۱۹۵۲ به علت همدردی با کمونیست ها اخراج شد. چاپلین دو دهه بعد برای دریافت اسکاری افتخاری به آمریکا بازگشت و پس از مدت کوتاهی آمریکا را که سینمای او را به جهانیان معرفی کرده بود، ترک گفت.

به عنوان بهترین کارگردان انتخاب می‌شود اما فیلمش به عنوان بهترین فیلم سال شناخته نمی‌شود. عکس این قضیه هم صادق است.

نامزد های بهترین فیلم های سال از سوی «انجمن خبرنگاران خارجی هالیوود» در طبقه بندی فیلم های درام از این قرار است: Avatar، و Inglourious و The Hurt Locker Up in the و Precious و Basters Air. نامزدهای بهترین کارگردان های سال نیز جیمس کمرون، کترین بیگلو، کونیتین تارانتینو، کلینت ایستوود و

جیسون ریتمن هستند.

هرچند هنوز نمی توان برنده ای قطعی از میان این فیلم ها پیش بینی کرد ولی می توان دریافت که دو فیلم Up in the Air و، در مقایسه با فیلم های دیگر و جوایزی که تاکنون دریافت کرده اند، شانس بیشتری برای دریافت جایزه اسکار دارند. بعید نیست، با توجهی که امسال آکادمی به مسائل و مشکلات اجتماعی و سیاسی آمریکا، خصوصاً به حقوق و نقش زنان در هالیوود دارد، کترین بیگلو از این تمایل هالیوود برخوردار شود و سرانجام جایزه اسکار را از آن خود کند.

با این حال، از آنجا که امسال قرار است آکادمی به جای پنج فیلم، ده فیلم را به عنوان بهترین فیلم های سال نامزد جایزه اسکار کند، معلوم نیست مبارزات تبلیغاتی کدام یک از استودیو ها بر آراء اعضاء آکادمی تاثیر بیشتری بگذارد و مسیر جوایز اسکار را تغییر دهد. خصوصاً که دو فیلم مردم پسند Avatar ساخته جیمس کمرون و Nine ساخته باب مارشال با نامزدی چند جایزه گوی زرین وارد میدان مبارزات تبلیغاتی سرسام آور جوایز سالیانه هالیوود شده اند.

بی تردید، جوایز گوی زرین مثل جوایز اسکار، پیوسته نظرات ضد و نقیضی بر می انگیزد و عده ای را خرسند و عده دیگری را ناخرسند می کند چون تعدادی از فیلم ها و هنر پیشه ها در این داد و ستدهای مصلحت آمیز و در عین حال سیاسی، نادیده گرفته می شوند. این بار نیز، فیلم های The Lovely Bones ساخته پیتر جکسون و خصوصاً هنرپیشه آن، سانورس رونان، و The Road ساخته جان هیلکوت و هنرپیشه آن، ویگو مورتنسن از سوی انجمن خبرنگاران خارجی هالیوود بکلی نادیده گرفته شدند. با این حال، بعید نیست که به اسامی این فیلم ها و هنرپیشه ها در میان نامزدهای جوایز اسکار برخورد کنیم.